

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712217843
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712217843.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu N. F., T. X.X.XXXX, H. I.- C., C. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Stanom, advokátom so sídlom v Martine, Kollárova 35, proti žalovanému I. F., T. XX.X.XXXX, H. I. - C., C. XXXX/XX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Ladislavom Sedlákom, bytom Martin, Gándhiho 12/33, v konaní o zaplatenie 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 334,20 eur od 1.3.2011 do zaplatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 9%-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 334,20 eur od 1.3.2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je žalobcovi povinný nahradiť trovy konania v sume 117,28 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Dušana Stana číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.11.2012 sa žalobca proti žalovanému domáhal pôvodne zaplatenia sumy 334,20 eur spolu s 9%-ným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 29.2.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že na základe osvedčenia o dedičstva po neb. J.W. F., M.. P. G..F.. XxD XXX/XXXX, S. XXX/XXXX zo dňa 23.2.2010, ktoré vydal JUDr. Vladimír Kostovčák, notár v Martine, bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 28.2.2011 sumu 334,20 eur, čo predstavovalo 1/3-inu pohrebných nákladov poručiťky, ktoré uhradil žalobca z vlastných prostriedkov. Žalovaný v určenej lehote tento dlh nesplnil, a preto sa s ním dostal do omeškania. Žalobca preto požadoval popri istine aj úrok z omeškania podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka vo výške o osem percentuálnych bodov vyššej, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V priebehu konania pred tým, ako súd vydal platobný rozkaz žalobca podaním zo dňa 18.12.2012 na základe výzvy súdu súdu oznámil, že podľa § 96 ods.1 O.s.p. svoj návrh zo dňa 23.11.2012 v časti istiny 334,20 eur berie späť a žiada v tejto časti konanie zastaviť. Reagoval tým na výzvu súdu, či trvá na podanom návrhu v časti istiny, nakoľko v tejto časti bolo právoplatne rozhodnuté osvedčením o dedičstva.

Následne súd o nároku žalobcu na úroky z omeškania rozhodol vydaním platobného rozkazu sp.zn. 1Ro 2706/2012 zo dňa 9.1.2013, ktorým uložil žalovanému, aby zaplatil žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 334,20 eur od 29.2.2011 do zaplatenia a aby žalobcovi nahradil trovy konania vo výške 64,96 eur, alebo aby v tejto lehote podal odpor na súde.

Súd takto postupoval v zmysle § 172 ods.6 O.s.p. (zák.č.99/1963 Z.z.), podľa ktorého zmenu návrhu na začatie konania (§ 95) alebo čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania (§ 96) pred vydaním platobného rozkazu súd vybaví tak, že platobný rozkaz vydá v rozsahu, ktorý vyplýva s navrhovateľom uskutočneného posledného podania pred vydaním platobného rozkazu a odporcovi spolu s návrhom na začatie konania doručí všetky zmeny a čiastočné späťvzatia návrhu na začatie konania, uskutočnené v čase od začatia konania do vydania platobného rozkazu. O týchto podaniach pred vydaním platobného rozkazu osobitne nerozhoduje, ak o návrhu na začatie konania rozhodne platobným rozkazom; v konaní nasledujúcom po vydaní platobného rozkazu je predmetom konania takto upravený posledný návrh.

Platobný rozkaz spolu s prílohami a podaniami žalobcu bol žalovanému doručený 24.1.2013 a žalovaný voči nemu včas dňa 29.1.2013 podal odpor. Vo svojom odpore žalovaný uviedol, že vydanie platobného rozkazu považuje za predčasné, pretože na tunajšom súde prebieha pod sp.zn. 9C/109/2010 od apríla 2010 konanie o vysporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi obidvoma účastníkmi konania a kde práve žalovaný podal návrh na začatie konania. Súčasťou návrhu je aj návrh žalovaného, aby bol žalovaný v konaní pod sp.zn. 9C/109/2010 v procesnej pozícii žalobcu povinný zaplatiť N. F. čiastku 334,20 eur. Žalovaný teda chcel svoje finančné vzťahy so žalobcom riešiť komplexne v rámci konania 9C/109/2010. K tvrdeniam žalobcu, že do spísania žaloby mu žalovaný nezaplatil sumu 334,20 eur žalovaný uviedol, že 5.3.2010 s bratom N. zaslal žalobcovi návrh zmluvy, za akých podmienok a za akú cenu sú ochotní žalobcovi predať svoje podiely zo spoločnej nehnuteľnosti. Od žalobcu očakával, že takýto návrh dohody bude akceptovať aj v konaní pred notárom v rámci dedičského konania po ich nebohej matke. Keďže žalobca tento návrh neakceptoval, žalovaný s bratom N. usúdil, že so zaplatením svojich záväzkov počká na konanie o vysporiadaní podielového spoluvlastníctva a v rámci tohto konania opätovne navrhli dohodu o finančnom usporiadaní. Naopak žalobca žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 10.10.2012 vyzval, aby v uvedenom termíne sumu 334,20 eur zaplatil. Kópiu tohto listu pripojil (čl.15). Žalovaný žalobcovi odpovedal listom z 15.10.2012, v ktorom žalobcovi uviedol, že si predmetnú sumu má uplatniť v rámci súdneho konania vo veci vysporiadania podielového spoluvlastníctva, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 9C/109/2010 (čl.16).

Na takýchto tvrdeniach žalovaný v podstate zotrval v priebehu konania a na pojednávaní dňa 23.10.2013 prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k žalobe, ktoré následne na pojednávaní aj pripojil do súdneho spisu (čl.76,77) uviedol, že je pre neho otázne, čo je predmetom konania vo veci 10C/17/2013, keďže listiny súdu a predvolania v tejto veci označovali ako predmet konania zaplatenie sumy 334,20 eur. Navyše poukázal na skutočnosť, že nárok žalobcu nie je oprávnený, pretože tu existuje právoplatný rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 9C/109/2010 zo dňa 13.2.2013, ktorým okresný súd nezaviazal žalovaného povinnosťou žalobcovi zaplatiť sumu 334,20 eur. Navyše tento rozsudok potvrdil aj Krajský súd v Žiline. Žalobca sa voči predmetnému rozsudku Okresného súdu Martin neodvolal, a nežiadal ani o zastavenie konania vo veci 10C/17/2013 a preto na základe týchto skutočností žiadal súd, aby konanie vo veci 10C/17/2013 zastavil vzhľadom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 9C/109/2010 a „zrušil“ konanie vo veci žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 334,20 eur.

Na pojednávaní dňa 23.10.2013 bol však žalovaný súdom poučený o tom, že predmetom konania vo veci 10C/17/2013 je len nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 334,20 eur, pretože povinnosť zaplatiť sumu 334,20 eur, teda istinu, bola žalovanému uložená právoplatným osvedčením o dedičstva XXD XXX/XXXX zo dňa 23.2.2010.

Na tomto pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a prednesom právneho zástupcu žalobcu bola žaloba upravená v tom smere, že žalobca žiadal priznať 9%-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 334,20 eur až od 1.3.2011, nakoľko sa pomýlil pri formulovaní žaloby, keď žiadal priznať za deň 29.2.2011, v tomto roku, ktorý nebol rokom prestupným, neexistoval. Súd takýto prednes právneho zástupcu žalobcu nepovažoval za čiastočné späťvzatie žaloby, nakoľko žalobca nežiadal menej, keďže nebolo mu možné priznať úrok z omeškania za deň, ktorý v kalendári v roku 2011 neexistoval.

Žalobca vo svojej výpovedi potvrdil, že ku dňu pojednávania mu žalovaný dlh vo výške 334,20 eur nezaplatil a preto je s jeho úhradou stále v omeškaní. Poprel tvrdenie žalovaného, že by bol uzavrel so žalovaným dohodu o odpustení dlhu, alebo že by urobil vyhlásenie, ktorým by dlh žalovanému odpustil.

Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že ku dňu pojednávania sumu 334,20 eur žalobcovi nezaplatil.

Z osvedčenia o dedičstve, vydaného JUDr. Vladimírom Kostovčákom dňa 23.2.2010 sp.zn. XXD XXX/XXXX, ktorým bolo ukončené dedičské konanie po neb. J. F., M.. P., právnej predchodkyni účastníkov konania súd zistil, že v rámci dedičského konania dedičia a to žalobca, žalovaný a ich brat N. F. uzavreli dedičskú dohodu, v rámci ktorej sa zaviazal žalovaný zaplatiť žalobcovi sumu 334,20 eur do 28.2.2011 titulom jednej tretiny nákladov na pohreb poručiťky, ktoré uhradil žalobca z vlastných finančných prostriedkov.

Z rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 9C/109/2010 zo dňa 13.2.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.9.2013 súd zistil, že týmto rozsudkom okrem iného Okresný súd Martin zamietol návrh žalobcu - v tomto konaní I. F., ktorým sa domáhal toho, aby bol zaviazaný vo vzťahu k N. F. zaplatiť sumu 334,20 eur. Tento výrok Okresný súd Martin odôvodnil tou skutočnosťou, že návrh I. F. smeroval k povinnosti navrhovateľa vyplývajúcej pre neho z rozhodnutia XXD/XXX/XXXX zo 23.2.2010, ktorým sa zaviazal zaplatiť žalovanému N.T. F. 1/3-inu nákladov na pohreb poručiťky vo výške 334,20 eur a tento návrh nespĺňal náležitosti riadneho návrhu, navyše navrhovateľ neuviedol, či táto suma by mala byť započítaná v prospech odporcu, alebo znížená z jeho vlastného finančného vyrovnania v súvislosti so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva. Keďže neboli splnené podmienky pre procesný postup, o týchto nárokoch v zmysle § 43 a nasledujúcich Občianskeho súdneho poriadku, aby súd takéto nejasné podanie mohol odmietnuť, ale bol splnený taký procesný postup, ktorým súd nároky žalobcu v tomto smere namietol. Tento rozsudok bol v tomto výroku potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho sp.zn. 7Co/190/2013 zo dňa 26.6.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.9.2013. Krajský súd potvrdenie predmetného výroku rozsudku Okresného súdu Martin odôvodnil tou skutočnosťou, že v prípade I. F. v procesnej pozícii žalobcu, šlo o uloženie povinnosti v rozhodnutí, ktoré je právoplatné a vykonateľné. Nie je dôvod k tomu, aby raz uložená povinnosť v rozhodnutí bola uložená na základe rozsudku Okresného súdu opätovne.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná v celom rozsahu a to z týchto skutočností:

Podľa presvedčenia súdu nárok žalobcu na zaplatenie sumy 334,20 eur bol priznaný právoplatným osvedčením o dedičstve sp.zn. XXD XXX/XXXX zo dňa 23.2.2010, právoplatného 23.2.2010, ktoré je rozhodnutím, ktoré možno považovať za úkon súdu v zmysle § 38 ods.1 O.s.p., podľa ktorého na základe poverenia súdu je notár ako súdny komisár oprávnený viesť samostatne konanie o dedičstve, smerujúce k vydaniu osvedčenia o dedičstve alebo k predloženie veci súm na vydanie uznesenia podľa § 175 Zd.. Poverenie môže súd dodatočne meniť. Poverenie a zmena poverenia sú voči súdnemu komisárovi účinné len čo mu ich súd oznámil.

Podľa § 38 ods.2 O.s.p. notár v konaní podľa odseku I je oprávnený vydať rozhodnutia okrem rozhodnutí, uvedených v osobitnom predpise. Proti rozhodnutiam notára vydaným v konaní o dedičstve je prípustné odvolanie. Včas podaným odvolaním osoby, ktorej bolo rozhodnutie určené na doručenie, sa toto rozhodnutie zrušuje a nové rozhodnutie vydá sudca; v ostatných prípadoch o odvolaní rozhodne odvolací súd.

Podľa § 38 ods.5 úkony notára podľa odseku 1 sa považujú za úkony súdu .

Podľa § 159 ods.3 O.s.p. len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Osvedčenie o dedičstve, vydávané podľa § 175 zca je rozhodnutím, ktorým sa v zmysle § 175s ods.1 písm.b/ O.s.p. prejednanie dedičstva končí. Takéto rozhodnutie v zmysle vyššie citovaných ustanovení je možné považovať za rozhodnutie súdu, z ktorého právoplatne môžu vyplývať pre účastníkov dedičského konania práva a povinnosti.

Podľa § 41 ods.2 písm.e/ Exekučného poriadku (zák.č.233/1995 Z.z.) je osvedčenie rovnako ako vykonateľné rozhodnutie súdu, exekučným titulom.

Z tohto jednoznačne vyplýva, že pokiaľ o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 334,20 eur bolo rozhodnuté v osvedčení o dedičstve, ktoré je právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, nebolo možné v konaní, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 9C/109/2010 duplicitne konať a prejednávať takúto povinnosť žalovaného vo vzťahu k žalobcovi a podľa názoru súdu konanie o uložení takejto povinnosti žalovanému v konaní pod sp.zn. 9C/109/2010 v procesnej pozícii žalobcu malo byť zastavené. Skutočnosť, že nárok I. F. na uloženie tejto povinnosti v konaní pod sp.zn. 9C/109/2010 bol nepriznaný a v tejto časti bola jeho žaloba zamietnutá, nemení nič na skutočnosti, že povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 334,20 eur existuje na základe doposiaľ nezrušeného právoplatného a vykonateľného osvedčenia o dedičstve, podľa ktorého žalovaný mal tento dlh vo vzťahu k žalobcovi splniť do 28.2.2011. Keďže tak neurobil, dostal sa s úhradou tohto dlhu do omeškania a podľa vykonaného dokazovania v omeškaní bol aj ku dňu vyhlásenia rozsudku 23.10.2013. Preto ak žalobca proti žalovanému uplatnil nárok na úroky z omeškania z tejto istiny, bol nárok žalobcu na úroky z omeškania plne dôvodný.

Tento nárok nachádza právnu oporu v ustanovení § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. V prípade právneho vzťahu medzi účastníkmi konania Občiansky zákonník neumožňoval požadovať žalobcom poplatok z omeškania a tak žalobca mal právo na úroky z omeškania, ktorých výška je v zmysle § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č.87/1995 Z.z. o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K 1.3.2011 bola výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 1% a preto ak žalobca požadoval 9% úrok z omeškania s účinnosťou od 1.3.2011, čo bol deň nasledujúci po 28.2.2011, žalobca požadoval úroky v správnej výške. Preto súd žalobcovi vyhovel v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. K trovám žalobcu patrí zaplatený súdny poplatok zo žalobného návrhu v sume 20,-€€, a odmena právneho zástupcu žalobcu za štyri úkony právnej služby po 16,60€ (§10 ods.1, ods.3 Vyhlášky č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) ako aj režijný paušál za prvé dva úkony právnych služieb po 7,63 eur a posledné dva úkony právnych služieb po 7,81 eur. K úkonom právnej služby patrí prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie žaloby - oba úkony urobené v roku 2012, písomné vyjadrenie k odporu žalovaného a účasť na pojednávaní dňa 23.10.2013 - oba úkony urobené v roku 2013. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 97,28 eur a spolu trovy konania predstavujú sumu 117,28€ . V zmysle § 149 ods.1 O.s.p. nahradí žalovaný žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu - advokáta.